

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Movilă Corina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

RUSNAC Vladimir XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.06.2020 – 10.08.2020;

Instanța de apel: 26.08.2020 – 14.10.2020;

Instanța de recurs: 07.12.2020 – 20.01.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 10 august 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Rusnac Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. b),d) Cod penal - fiind stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni;

- art. 186 alin. (2) lit. b),d) Cod penal - fiind stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În temeiul art. 84 alin. 1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit definitiv lui Rusnac Vladimir, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa numită, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 25.02.2020, cu numirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Svetlîi Eugeniu care nu a contestat sentința sau decizia, astfel, Colegiul nu se va pronunța în latura condamnării acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Rusnac Vladimir, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Svetlîi Eugeniu, la 04 mai

2020, aproximativ la ora 19.30, acționând cu intenție directă, adică dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, din interes material, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, au sustras pe ascuns de pe terenul agricol, amplasat în extravilanul XXXXX, ce aparține lui Pleșca Lidia, 3305 fire răsad de roșii în sumă de 3305 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Pleșca Lidia, daune considerabile în sumă de 3305 lei.

Tot el, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Svetlii Eugeniu, la 30 aprilie 2020 aproximativ la ora 11.00, acționând cu intenție directă, adică dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, din interes material, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, au sustras pe ascuns de pe terenul agricol, amplasat în extravilanul XXXXX, ce aparține lui Pleșca Vasili, 1300 fire răsad de vară în sumă de 2600 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Pleșca Vasili, daune considerabile în sumă de 2600 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Rusu Victor în interesele inculpatului, care nu a fost de acord cu sentința instanței de fond și a considerat neaplicarea în speță a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal ca fiind neîntemeiată, ilegală și neproportional faței săvârșite.

În motivarea apelului a invocat, că:

- condamnatul și-a recunoscut vinovăția și sincer s-a căit. Unei părții vătămate a recuperat întreg prejudiciu, iar altă parte vătămată a refuzat în principiu la recuperarea prejudiciului cauzat;

- Rusnac Vladimir are la întreținere un copil minor și concubina care este însărcinată. Anume Rusnac Vladimir asigură bunăstarea familiei sale, iar având în vedere că concubina condamnatului la momentul de față, din cauza sarcinii este inaptă de muncă și va fi în asemenea situație, din motive obiective o perioadă îndelungată, condamnarea cu executare a lui Rusnac Vladimir, pune în pericol direct viața și sănătatea a trei persoane;

- pedeapsa aplicată inculpatului este contrarie art. 61 Cod penal, potrivit căreia pedeapsa penală este un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului;

- consideră că stabilirea unei perioade de probă maximă de 5 ani, ar fi fost o măsură suficientă pentru prevenire altor infracțiuni;

- conform art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, apelul avocatul Rusu Victor în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a verificat sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (2 episoade).

Referitor la pedeapsă, instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfățite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a luat în considerație circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul a depus cerere, prin care a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și de faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, la fel că anterior prin sentința Judecătorei Bălți din 25.02.2020 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, cu stabilirea termenului de probațiune de 3ani, iar la scurt timp, la data de 04.05.2020 din nou cu intenție a comis alte două infracțiuni de furt, circumstanță care denotă că inculpatul nu a stat pe calea corijării, în privința lui anterior a fost aplicată pedeapsă neprivativă de libertate, însă inculpatul nu a încetat comportamentul infracțional.

Potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal, care expres prevede, că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În speță nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 85, 90 alin. (10) Cod penal, precum și dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de fond în partea descriptivă a sentinței, a motivat aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și neconstatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, din ce considerente afirmațiile invocate în apelul declarat în acest aspect sunt lipsite de temei și nu pot fi reținute.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Movilă Corina în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în latura stabilirii pedepsei penale, cu stabilirea unei pedepse mai blânde non privative de libertate.

În motivare recurenta a indicat că, la luarea deciziei instanța nu a luat în considerație vârsta tânără a inculpatului de 19 ani, faptul că a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânși și a recunoscut vina.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat admisibil cu emiterea încheierii privind transmiterea recursului pentru judecare în Colegiul Lărgit.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Din conținutul prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală rezultă că *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Conform recursului se critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurenta, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, nu a clarificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat. Indicând că hotărârea atacată nu*

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, recurenta nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

De asemenea Colegiul reține, că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanțelor de fond numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa inculpatului, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată,* Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea infracțiunilor trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, de asemenea au fost luate în considerație solicitările inculpatului în cadrul ședinței de judecată.

Conform materialelor dosarului inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și prin cerere a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Infracțiunile comise de Rusnac Vladimir, prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal (2 episoade) se pedepsesc cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Instanța a ținut cont de cerințele atât ale acuzatorului de stat cât și ale apărătorului, a caracterului inculpatului și impactul infracțiunii asupra societății și a aplicat pedeapsa pentru fiecare infracțiune, iar în temeiul art. 84 și 85 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei. Iar faptul că articolul dat prevede atât amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare nu

obligă instanța să aplice cea mai blândă pedeapsă, ci impune să studieze și să aplice cea mai corectă și favorabilă pedeapsă față de inculpat.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, criterii stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor ușoare, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind condamnat.

De menționat că, inculpatul a recunoscut vina, însă are antecedente penale nestinse - pedeapsa neexecutată conform sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 25.02.2020, fiind învinuit și recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe un termen 3 ani 6 luni. În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa s-a suspendat cu aplicarea perioadei de probațiune de 3 ani.

Din considerentele nominalizate, instanța de apel a apreciat că pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond, în raport cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni

atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Rusnac Vladimir a fost condamnat, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În cele din urmă, a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În asemenea condiții motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar instanța de apel corect s-a expus asupra argumentelor din apelurile declarate, motivare pe care instanța de recurs o preia și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin menținerea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe RUSNAC Vladimir XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 februarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion